

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/56/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουνίου 2008

περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα θαλάσσια ύδατα υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνουν τη Μεσόγειο, τη Βαλτική, τον Εύξεινο Πόντο και τον Βορειοανατολικό Ατλαντικό, περιλαμβανομένων και των υδάτων που περιβάλλουν τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τα Κανάρια νησιά.
- (2) Είναι προφανές ότι τόσο οι πιέσεις που ασκούνται στους φυσικούς ενάλιους πόρους όσο και η ζήτηση για θαλάσσιες οικολογικές υπηρεσίες είναι συχνά πολύ μεγάλες και ότι η Κοινότητα θα πρέπει να μειώσει τις επιπτώσεις τους στα θαλάσσια ύδατα, ανεξάρτητα από τον τόπο όπου εκδηλώνονται οι συνέπειές τους.

- (3) Το θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί πολύτιμη κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται, να διαφυλάσσεται και, εφόσον είναι εφικτό, να αποκαθίσταται ώστε τελικά να διατηρείται η βιοποικιλότητα και να εξασφαλίζεται η πολυμορφία και η δυναμική των ωκεανών και θαλασσών, που θα είναι καθαρές, υγιείς και παραγωγικές. Η παρούσα οδηγία αναμένεται, μεταξύ άλλων, να προωθήσει την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών προβληματισμών σε όλους τους σχετικούς τομείς πολιτικής και να αποτελέσει τον περιβαλλοντικό πυλώνα της μελλοντικής Θαλάσσιας Πολιτικής της Ένωσης.

- (4) Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του Έκτου Κοινοτικού Προγράμματος Δράσης για το Περιβάλλον⁽⁴⁾, εκπονήθηκε θεματική στρατηγική για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με γενικούς στόχους την προαγωγή της αιεφόρου χρήσης των θαλασσών και τη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

- (5) Η εκπόνηση και η εφαρμογή της θεματικής στρατηγικής θα πρέπει να αποσκοπούν στη διατήρηση των θαλασίων οικοσυστημάτων. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει προστατευόμενες περιοχές καλύπτοντας όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον.

- (6) Η θέσπιση προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών, περιλαμβανομένων εκείνων που έχουν ήδη οριστεί, ή πρόκειται να ορισθούν στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας⁽⁵⁾ («οδηγία για τους οικοτόπους»), την οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών⁽⁶⁾ («οδηγία για τα πτηνά»), καθώς και σε διεθνείς ή περιφερειακές συμφωνίες, των οποίων αποτελούν μέρη η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, συνιστά σημαντική συμβολή στην επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 185 της 18.8.2006, σ. 20.⁽²⁾ ΕΕ C 206 της 29.8.2006, σ. 5.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2006 (ΕΕ C 314 Ε της 21.12.2006, σ. 86), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2007 (ΕΕ C 242 Ε της 16.10.2007, σ. 11) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2008.⁽⁴⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).⁽⁶⁾ ΕΕ L 103 της 25.4.1979, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ.

- (7) Ο ορισμός αυτών των προστατευόμενων περιοχών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας θα αποτελέσει σημαντικό βήμα για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στην Παγκόσμια Διάσκεψη για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, αλλά και με τη σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 93/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και θα συμβάλει στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων τέτοιων περιοχών.
- (8) Εφαρμόζοντας, για τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, μια προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα, και παράλληλα επιτρέποντας την αειφόρο χρήση θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας, στη συνέχιση της προστασίας και της διαφύλαξης και στην πρόληψη της υποβάθμισής του.
- (9) Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, απαιτείται διαφανές και συνεκτικό νομοθετικό πλαίσιο που θα συμβάλει στη συνοχή μεταξύ των διαφόρων πολιτικών και θα προωθήσει την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών παραμέτρων σε άλλες πολιτικές όπως η κοινή αλιευτική πολιτική, η κοινή γεωργική πολιτική και άλλες. Το νομοθετικό πλαίσιο θα πρέπει να παρέχει το γενικό πεδίο δράσης και να επιτρέπει μια δράση συντονισμένη, συνεπή και κατάλληλα εναρμονισμένη προς τη δράση βάσει άλλων κοινοτικών νομοθετικών πράξεων και διεθνών συμφωνιών.
- (10) Λόγω της ποικιλομορφίας των συνθηκών, των προβλημάτων και των αναγκών των διαφόρων θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών που απαρτίζουν το θαλάσσιο περιβάλλον της Κοινότητας, απαιτούνται λύσεις διαφοροποιημένες και εξειδικευμένες. Η ποικιλομορφία αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε όλα τα στάδια της εκπόνησης των θαλάσσιων στρατηγικών, αλλά ειδικότερα κατά την προπαρασκευή, το σχεδιασμό και την εκτέλεση των μέτρων για μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Κοινότητας σε επίπεδο θαλάσσιων περιφερειών και υποπεριφερειών.
- (11) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει συνεπώς να εκπονήσει μια θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατά του η οποία, αν και θα αφορά συγκεκριμένα τα ύδατά του, θα αντανakλά και τις συνολικές προοπτικές της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας. Κορύφωση των θαλάσσιων στρατηγικών θα πρέπει να είναι η εκτέλεση προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν συγκεκριμένα μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον ή όταν το κόστος θα ήταν δυσανάλογο λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους, εφόσον κάθε απόφαση για μη ανάληψη δράσης αιτιολογείται δεόντως.
- (12) Τα παράκτια ύδατα, περιλαμβανομένου του πυθμένα και του υπεδάφους του, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του θαλάσσιου περιβάλλοντος και, συνεπώς, θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, στο βαθμό που συγκεκριμένες πτυχές της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν έχουν ήδη ρυθμισθεί από την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽²⁾, ή από άλλα κοινοτικά νομοθετήματα, ώστε να αυξηθεί η συμπληρωματικότητα, αποφεύγοντας ταυτόχρονα τις άχρηστες αλληλεπικαλύψεις.
- (13) Λόγω του διαμεθοριακού χαρακτήρα του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται για μια συντονισμένη εκπόνηση θαλάσσιων στρατηγικών σε κάθε θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη μοιράζονται τις θαλάσσιες περιφέρειες ή υποπεριφέρειες τόσο με άλλα κράτη μέλη όσο και με τρίτες χώρες, θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για στενό συντονισμό με όλα τα άλλα εμπλεκόμενα κράτη μέλη και τρίτες χώρες. Για το συντονισμό αυτόν, θα πρέπει, όταν αυτό είναι πρακτικώς εφικτό και πρόσφορο, να αξιοποιούνται οι θεσμικές δομές που υφίστανται στις θαλάσσιες περιφέρειες ή υποπεριφέρειες, και ειδικότερα οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες.
- (14) Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν σύνορα εντός της ίδιας θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, όπου η κατάσταση της θάλασσας είναι τόσο κρίσιμη ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, θα πρέπει να προσπαθούν να συμφωνήσουν ένα σχέδιο δράσης για την επίτευξη της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή θα πρέπει να κληθεί να εξετάσει το ενδεχόμενο να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στις ενισχυμένες προσπάθειές τους να βελτιώσουν το θαλάσσιο περιβάλλον, εντάσσοντας την εν λόγω περιοχή σε ένα πιλοτικό σχέδιο.
- (15) Επειδή δεν έχουν όλα τα κράτη μέλη θαλάσσια ύδατα, όπως αυτά ορίζονται στην παρούσα οδηγία, το αποτέλεσμα των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, η οποία αφορά αποκλειστικά τα κράτη μέλη με θαλάσσια ύδατα, θα πρέπει να περιορίζεται στα τελευταία αυτά κράτη μέλη.
- (16) Δεδομένου ότι είναι απαραίτητο να αναληφθεί δράση σε διεθνές επίπεδο για την επίτευξη συνεργασίας και συντονισμού, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να βελτιώσει περαιτέρω το συντονισμό της συμβολής της Κοινότητας και των κρατών μελών της δυνάμει διεθνών συμφωνιών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 13.12.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2008/32/ΕΚ (ΕΕ L 81 της 20.3.2008, σ. 60).

- (17) Η Κοινότητα όπως και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/392/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1998, για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το δίκαιο της θάλασσας και της συμφωνίας, της 28ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης⁽¹⁾. Ως εκ τούτου, στην παρούσα οδηγία επιβάλλεται να ληφθούν πλήρως υπόψη οι υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη δυνάμει των προαναφερόμενων συμφωνιών. Επιπλέον των διατάξεων που αφορούν τα θαλάσσια ύδατα των μερών της, η σύμβαση UNCLOS περιλαμβάνει γενικές υποχρεώσεις ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι δραστηριότητες στην επικράτεια ή υπό τον έλεγχο ενός μέρους δεν προκαλούν ζημία πέραν των θαλάσσιων υδάτων του, και να αποφεύγεται η μετατόπιση ζημιών ή κινδύνων από μία περιοχή σε άλλη, ή η μετατροπή ενός είδους ρύπανσης σε άλλο.
- (18) Η παρούσα οδηγία αναμένεται επίσης να ενισχύσει τη σθεναρή θέση που έλαβε η Κοινότητα, στο πλαίσιο της σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα όσον αφορά την ανάλυση της απώλειας της βιοποικιλότητας, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση και αειφόρο χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας, καθώς και όσον αφορά τη δημιουργία ενός παγκόσμιου δικτύου θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Επιπλέον, αναμένεται να συμβάλει και στην επίτευξη των στόχων της έβδομης διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα (CBD/COP7), η οποία ενέκρινε αναλυτικό πρόγραμμα εργασιών για τη θάλασσα και την παράκτια βιοποικιλότητα με σειρά στόχων, σκοπών και δραστηριοτήτων για την ανάλυση της απώλειας της βιοποικιλότητας σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, και για την εξασφάλιση της ικανότητας των θαλασσίων οικοσυστημάτων να υποστηρίζουν την παροχή αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και πρόγραμμα εργασίας για τις προστατευόμενες περιοχές με στόχο την καθιέρωση και τη διατήρηση οικολογικά αντιπροσωπευτικών συστημάτων θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών έως το 2012. Ιδιαίτερα σημαντική συμβολή στη διαδικασία αυτή θα είναι η συμμόρφωση των κρατών μελών προς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει για το χαρακτηρισμό τόπων του Natura 2000 δυνάμει της οδηγίας για τα πτηνά και τους οικοτόπους.
- (19) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων και των σημαντικών δεσμεύσεων που υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη δυνάμει διαφόρων διεθνών συμφωνιών για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση: της σύμβασης για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος της Περιοχής της Βαλτικής Θάλασσας, που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/157/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, της σύμβασης για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, που εγκρίθηκε με την απόφαση 98/249/ΕΚ του Συμβουλίου⁽³⁾, συμπεριλαμβανομένου του νέου της παραρτήματος V για την Προστασία και τη Διατήρηση των Οικοσυστημάτων και της Βιολογικής Ποικιλότητας της Θαλάσσιας Ζώνης και το αντίστοιχο προσάρτημα 3, που εγκρίθηκε με την απόφαση 2000/340/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁴⁾, της σύμβασης για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και των παραλίων της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, που εγκρίθηκε με την απόφαση 77/585/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁵⁾, και των τροποποιήσεων της από το 1995, που εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/802/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾, συμπεριλαμβανομένου του πρωτοκόλλου της για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές, που εγκρίθηκε με την απόφαση 83/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁷⁾, και των τροποποιήσεων του από το 1996, που εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/801/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁸⁾. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει της σύμβασης για την προστασία του Ευξείνου Πόντου από τη ρύπανση, βάσει της οποίας έχουν αναλάβει σημαντικές δεσμεύσεις για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση, και στην οποία η Κοινότητα δεν είναι ακόμα συμβαλλόμενο μέρος αλλά έχει το καθεστώς του παρατηρητή.
- (20) Τρίτες χώρες που μοιράζονται με ένα κράτος μέλος θαλάσσια ύδατα σε μια θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια θα πρέπει να προσκληθούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία της παρούσας οδηγίας, διευκολύνοντας την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην εν λόγω θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.
- (21) Η εναρμόνιση των στόχων διατήρησης, των μέτρων διαχείρισης και των δραστηριοτήτων παρακολούθησης και αξιολόγησης που διεξάγονται στο πλαίσιο μέτρων για την προστασία του χώρου, όπως ειδικές περιοχές διατήρησης, ειδικές περιοχές προστασίας ή θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές είναι κρίσιμη για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.
- (22) Θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη η βιοποικιλότητα και οι δυνατότητες θαλάσσιας έρευνας σε σχέση με το θαλάσσιο περιβάλλον στα βαθέα ύδατα.
- (23) Δεδομένου ότι τα προγράμματα μέτρων που εκτελούνται δυνάμει των Θαλάσσιων Στρατηγικών θα είναι αποτελεσματικά μόνον αν βασίζονται σε αξιόπιστες γνώσεις περί την κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος μιας συγκεκριμένης περιοχής και είναι κατά το δυνατόν προσαρμοσμένα στις ανάγκες των οικείων υδάτων κάθε κράτους μέλους στο πλαίσιο των γενικών προοπτικών της αντίστοιχης θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας, χρειάζεται η προπαρασκευή, σε εθνικό επίπεδο, κατάλληλου πλαισίου για την τεκμηριωμένη διαμόρφωση πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών θαλάσσιας έρευνας και παρακολούθησης. Σε κοινοτικό επίπεδο, η υποστήριξη της συναφούς έρευνας θα πρέπει να κατοχυρώνεται συνεχώς με τις πολιτικές έρευνας και ανάπτυξης. Η αναγνώριση των θεμάτων που αφορούν τη θάλασσα στο έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και ανάπτυξης αποτελεί σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτήν.

(1) ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 1.

(2) ΕΕ L 73 της 16.3.1994, σ. 19.

(3) ΕΕ L 104 της 3.4.1998, σ. 1.

(4) ΕΕ L 118 της 19.5.2000, σ. 44.

(5) ΕΕ L 240 της 19.9.1977, σ. 1.

(6) ΕΕ L 322 της 14.12.1999, σ. 32.

(7) ΕΕ L 67 της 12.3.1983, σ. 1.

(8) ΕΕ L 322 της 14.12.1999, σ. 18.

- (24) Ως πρώτο βήμα στην προπαρασκευή προγραμμάτων μέτρων, τα κράτη μέλη της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας θα πρέπει να διενεργούν ανάλυση των γνωρισμάτων ή των χαρακτηριστικών καθώς και των πιέσεων και των επιπτώσεων επί των θαλάσσιων υδάτων τους, εντοπίζοντας τις σημαντικότερες εξ αυτών, και οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους καθώς και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Μπορούν να χρησιμοποιούν ως βάση για τις αναλύσεις τους, τις αξιολογήσεις που έχουν ήδη γίνει στο πλαίσιο των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες.
- (25) Βάσει των αναλύσεων αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν για τα θαλάσσια υδατά τους μια δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Προς τούτο, θα πρέπει να προβλεφθεί η ανάπτυξη κριτηρίων και μεθοδολογικών προτύπων ώστε να εξασφαλίζεται συνέπεια και να είναι δυνατή η σύγκριση μεταξύ θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών για να διαπιστωθεί η έκταση στην οποία επιτυγχάνεται καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Αυτά θα πρέπει να αναπτυχθούν με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών.
- (26) Το επόμενο βήμα για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να είναι η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων και προγραμμάτων παρακολούθησης για συνεχή αξιολόγηση, που να επιτρέπουν την τακτική αξιολόγηση των αντίστοιχων θαλάσσιων υδάτων.
- (27) Εν συνεχεία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν προγράμματα μέτρων με σκοπό την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των υδάτων τους, τηρώντας τις ισχύουσες κοινοτικές και διεθνείς απαιτήσεις και λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της εκάστοτε θαλάσσιας περιφέρειας ή υποπεριφέρειας. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να σχεδιασθούν βάσει της αρχής της προφύλαξης καθώς και των αρχών σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να αναλαμβάνεται προληπτική δράση, πρέπει να διορθώνεται η περιβαλλοντική ζημία κατά προτεραιότητα στην πηγή και ο ρυπαίνων πρέπει να πληρώνει.
- (28) Τα ανωτέρω μέτρα είναι σκόπιμο να λαμβάνονται από τα κράτη μέλη, λόγω της απαιτούμενης ακρίβειας εστίασης. Για να διασφαλισθεί η συνοχή των δράσεων σε όλη την Κοινότητα και σε σχέση με τις δεσμεύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα λαμβανόμενα μέτρα προκειμένου να μπορεί η Επιτροπή να αξιολογεί τη συνοχή των ενεργειών που αναλαμβάνονται σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια και να παρέχει τις δέουσες κατευθύνσεις όσον αφορά τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις.
- (29) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής κατάστασης στο θαλάσσιο περιβάλλον τους. Θα πρέπει, ωστόσο, να αναγνωριστεί ότι η επίτευξη ή διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, από κάθε άποψη, ίσως δεν είναι εφικτή σε όλα τα θαλάσσια υδατά πριν από το 2020. Συνεπώς, για λόγους δικαιοσύνης και πρακτικής εφαρμογής, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί τι γίνεται όταν ένα κράτος μέλος αδυνατεί να επιτύχει τους φιλόδοξους περιβαλλοντικούς στόχους που έχουν τεθεί, ή να επιτύχει ή να διατηρήσει καλή περιβαλλοντική κατάσταση.
- (30) Εδώ υπάρχουν δύο ειδικές περιπτώσεις. Η πρώτη είναι όταν ένα κράτος μέλος αδυνατεί να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους λόγω δράσης ή αδράνειας για την οποία δεν ευθύνεται, ή λόγω φυσικών αιτιών, ανωτέρας βίας, ή ενεργειών του για λόγους υπερκειμένου δημοσίου συμφέροντος, οι οποίες θεωρήθηκαν σημαντικότερες από τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή διότι οι φυσικές συνθήκες δεν επιτρέπουν έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να τεκμηριώνει την ύπαρξη τέτοιων ειδικών περιπτώσεων, να εντοπίσει την οικεία περιοχή και να λαμβάνει κατάλληλα ad hoc μέτρα για να μπορέσει να συνεχίσει την επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, να σταματήσει την επιδείνωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και να μετριάσει τον αρνητικό αντίκτυπο στην αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.
- (31) Η δεύτερη περίπτωση είναι όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα ζήτημα έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων του, ή ακόμη και σε ολόκληρη την αντίστοιχη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια, αλλά το ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με εθνικά μέτρα ή συνδέεται με άλλη κοινοτική πολιτική ή διεθνή συμφωνία. Στις περιπτώσεις αυτές, θα πρέπει να προβλέπεται η κατάλληλη ενημέρωση της Επιτροπής στο πλαίσιο των προγραμμάτων κοινοποίησης μέτρων και, εάν απαιτείται η ανάληψη κοινοτικής δράσης, η υποβολή κατάλληλης σύστασης στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.
- (32) Ωστόσο, η ευελιξία σε ειδικές περιπτώσεις θα πρέπει να ελέγχεται σε κοινοτικό επίπεδο. Συνεπώς, στην πρώτη περίπτωση, είναι σκόπιμο να εξετάζεται δεόντως η αποτελεσματικότητα των τυχόν ληφθέντων ad hoc μέτρων. Επιπλέον, όταν το κράτος μέλος αναφέρεται σε ενέργειες που ανελήφθησαν για λόγους δημοσίου συμφέροντος, η Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι τυχόν συνακόλουθες τροποποιήσεις ή μεταβολές του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν θα αποκλείουν οριστικά ή θα θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια ή στα θαλάσσια υδατά άλλου κράτους μέλους. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει κατευθύνσεις όσον αφορά τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις εάν κρίνει ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι επαρκή ή κατάλληλα για να εξασφαλίσουν τη συνοχή των ενεργειών σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιφέρεια ή υποπεριφέρεια.

- (33) Όσον αφορά τη δεύτερη ειδική περίπτωση, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει το ζήτημα και να απαντά εντός εξαμήνου. Ανάλογα με την περίπτωση, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις συστάσεις του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους όταν υποβάλλει προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (34) Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και των φυσικών τους διακυμάνσεων, και επειδή οι πιέσεις και οι επιπτώσεις που υφίστανται μπορεί να ποικίλουν ανάλογα με την εξέλιξη των διαφόρων μορφών ανθρώπινης δραστηριότητας και της αλλαγής του κλίματος, είναι βασικό να αναγνωριστεί ότι ο ορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο τα προγράμματα μέτρων προστασίας και διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος να είναι ευέλικτα και ευπροσάρμοστα και να λαμβάνουν υπόψη την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η τακτική επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.
- (35) Είναι επίσης αναγκαία η δημοσίευση των προγραμμάτων μέτρων και των επικαιροποιήσεών τους, καθώς και η εκπόνηση ενδιάμεσων εκθέσεων εφαρμογής των προγραμμάτων που θα υποβάλλονται στην Επιτροπή.
- (36) Για να εξασφαλιστεί η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, χρειάζεται κατάλληλη ενημέρωση για τα διάφορα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντίστοιχων επικαιροποιήσεών τους, καθώς και, αν ζητηθούν, οι πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση των θαλάσσιων στρατηγικών σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία περί πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες για το περιβάλλον.
- (37) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει την πρώτη έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και, οπωσδήποτε, έως το 2019 το αργότερο. Οι μετέπειτα εκθέσεις της Επιτροπής θα πρέπει να δημοσιεύονται ανά εξαετία.
- (38) Θα πρέπει να προβλέπεται η έγκριση μεθοδολογικών προτύπων για την αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την παρακολούθηση, τους περιβαλλοντικούς στόχους και την έγκριση των τεχνικών μορφοτύπων για τη διαβίβαση και την επεξεργασία δεδομένων, σε ευθυγράμμιση με την οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Κοινότητα (INSPIRE) ⁽¹⁾.
- (39) Μέτρα για τη ρύθμιση της διαχείρισης της αλιείας μπορούν να λαμβάνονται στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής ⁽²⁾, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων με σκοπό να υποστηριχθεί η επίτευξη των στόχων που τίθενται στην παρούσα οδηγία, και στα οποία περιλαμβάνεται η πλήρης απαγόρευση της αλιείας σε ορισμένες περιοχές, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή να αποκατασταθούν και, όπου αυτό χρειάζεται, να προστατευθούν, μεταξύ των άλλων, οι τόποι ωοτοκίας, διαβίωσης των νεογνών και διατροφής. Ο έλεγχος των απορρίψεων και των εκπομπών λόγω χρήσης ραδιενεργών υλικών διέπεται από τα άρθρα 30 και 31 της συνθήκης Ευρατόμ και, συνεπώς, δεν θα πρέπει να ρυθμίζεται από την παρούσα οδηγία.
- (40) Η κοινή αλιευτική πολιτική, συμπεριλαμβανομένης της μελλοντικής μεταρρύθμισης, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της αλιείας και τους στόχους της παρούσας οδηγίας.
- (41) Αν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι η ανάληψη δράσης στους τομείς που αναφέρονται ανωτέρω, ή σε άλλους που συνδέονται με άλλες κοινοτικές πολιτικές ή διεθνείς συμφωνίες, είναι επιθυμητή, θα πρέπει να προτείνουν μια κοινοτική δράση.
- (42) Οι σοβαρές περιβαλλοντικές ανησυχίες –ιδίως εκείνες που οφείλονται στην αλλαγή του κλίματος– οι οποίες αφορούν τις αρκτικές θάλασσες, ένα γειτονικό θαλάσσιο περιβάλλον με ιδιαίτερη σημασία για την Κοινότητα, πρέπει να αξιολογηθούν από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και ενδέχεται να απαιτήσουν δραστηριοποίηση για την εξασφάλιση της περιβαλλοντικής προστασίας της Αρκτικής.
- (43) Επειδή οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η πρόληψη της υποβάθμισής του και, όπου είναι εφικτό, η αποκατάστασή του στις περιοχές όπου έχει θιγεί είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να εγκρίνει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας τού ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (44) Τα προγράμματα μέτρων και οι συνακόλουθες ενέργειες των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζονται, για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, σε προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα καθώς και στις αρχές του άρθρου 174 της συνθήκης, ιδίως δε στην αρχή της προφύλαξης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 865/2007 (ΕΕ L 192 της 24.7.2007, σ. 1).

- (45) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾, ιδίως στο άρθρο 37 που επιδιώκει την ενσωμάτωση στις πολιτικές της ΕΕ ενός υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας καθώς και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος σύμφωνα με την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης.
- (46) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾.
- (47) Ενδείκνυται ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να προσαρμόζει τα παραρτήματα III, IV και V της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβελείας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (48) Θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να καθορίζει κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα προς χρήση από τα κράτη μέλη, και να θεσπίζει προδιαγραφές και τυποποιημένες μεθόδους για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβελείας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας διά της συμπληρώσεώς της με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, πρέπει να θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Θέμα

1. Η παρούσα οδηγία καθιερώνει πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να επιτύχουν ή να διατηρήσουν καλή περιβαλλοντική κατάσταση για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020.
2. Προς το σκοπό αυτό θα αναπτύσσονται και θα εφαρμόζονται στρατηγικές για τη θάλασσα, λαμβάνοντας μέτρα τα οποία:
- α) εξασφαλίζουν την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, προλαμβάνουν την επιδείνωσή του ή, όταν αυτό

είναι δυνατόν, αποκαθιστούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε περιοχές όπου αυτά έχουν υποστεί αρνητικές επιδράσεις·

- β) προλαμβάνουν και μειώνουν τις εναποθέσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, με στόχο τη σταδιακή εξαφάνιση της ρύπανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8, για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχουν σημαντικές επιπτώσεις ή κίνδυνοι για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, τα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία ή τις θεμιτές χρήσεις της θάλασσας.

3. Οι θαλάσσιες στρατηγικές ακολουθούν, για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, που εξασφαλίζει ότι η συνολική πίεση των δραστηριοτήτων αυτών παραμένει σε επίπεδα που είναι συμβατά με την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να αντιδρούν στις ανθρωπογενείς αλλαγές, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από τη σημερινή και τις μελλοντικές γενεές.

4. Η παρούσα οδηγία συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων, και αποσκοπεί να διασφαλίσει την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που άπτονται του θαλασσιού περιβάλλοντος.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 1, και λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες στην ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από τρίτες χώρες στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Τα κράτη μέλη ωστόσο προσπαθούν να εξασφαλίζουν ότι, στο μέτρο που είναι λογικό και εφικτό, οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Ως «θαλάσσια ύδατα» νοούνται:

- α) τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στη θάλασσα πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, έως τα όρια της περιοχής όπου ένα κράτος μέλος έχει ή/και ασκεί δικαιώματα βάσει δικαιοδοσίας, σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, εξαιρουμένων των υδάτων των παρακειμένων στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης και στα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα και Εδαφικές Ενότητες, και

⁽¹⁾ ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

- β) τα παράκτια ύδατα όπως καθορίζονται από την οδηγία 2000/60/ΕΚ, ο πυθμένας και το υπέδαφος του, στο βαθμό που ιδιαίτερες πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν έχουν ήδη ρυθμισθεί από την εν λόγω οδηγία ή από άλλο κοινοτικό νομοθέτημα.
2. Ως «θαλάσσια περιοχή» νοείται μια θαλάσσια περιοχή σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4. Οι θαλάσσιες περιοχές και οι υποπεριοχές τους ορίζονται χάριν ευκολότερης εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, οριοθετούνται δε με συνεκτίμηση υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών.
3. Ως «θαλάσσια στρατηγική» νοείται η στρατηγική που χαράσσεται και εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5.
4. Ως «περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, βιολογικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές, ηχητικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρώπινες δραστηριότητες μέσα ή έξω από μια συγκεκριμένη περιοχή.
5. Ως «καλή περιβαλλοντική κατάσταση» νοείται η περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν οικολογικά ποικίλους και δυναμικούς ωκεανούς και θάλασσες που είναι καθαρές, υγιείς και παραγωγικές στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών τους, και όπου η χρήση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τις σημερινές και τις μελλοντικές γενεές, ήτοι:
- α) δομή, λειτουργίες και διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, από κοινού με τους συνδεδεμένους φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, που επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους απέναντι στην ανθρωπογενή κλιματική αλλαγή. Τα θαλάσσια είδη και ενδιατήματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία λειτουργούν σε ισορροπία·
- β) υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στη συγκεκριμένη περιοχή, που υποστηρίζουν τα ανωτέρω οικοσυστήματα. Οι ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας, περιλαμβανομένου του θορύβου, στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν ρύπανση.
6. Ως «κριτήρια» νοούνται διακριτά τεχνικά γνωρίσματα τα οποία συνδέονται στενώς με χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής.
7. Ως «περιβαλλοντικός στόχος» νοείται η ποιοτική ή ποσοτική ένδειξη αναφοράς για την επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων συστατικών των θαλάσσιων υδάτων και των πιέσεων και επιδράσεων επί των υδάτων αυτών, σε κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Περιβαλλοντικοί στόχοι καθορίζονται βάσει του άρθρου 10.
8. Ως «ρύπανση» νοείται η άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενεργειών στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων και ο ανθρωπογενής υποθαλάσσιος θόρυβος, οι επιπτώσεις του οποίου είναι ή πιθανόν να είναι αρκούντως επιβλαβείς για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, οδηγώντας ιδίως στην απώλεια βιοποικιλότητας, να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, να εμποδίζουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός και η αναψυχή καθώς και άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας, να υποβαθμίζουν ποιοτικά τη χρήση του θαλάσσιου νερού και να αμαυρώνουν τα θέλγητρα του ή, γενικότερα, να υποβαθμίζουν την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.
9. Ως «περιφερειακή συνεργασία» νοείται η συνεργασία και ο συντονισμός δραστηριοτήτων μεταξύ κρατών μελών και, οσάκις είναι δυνατόν με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών.
10. Ως «Περιφερειακή σύμβαση για τις Θάλασσες» νοείται κάθε τυχόν διεθνής σύμβαση ή διεθνής συμφωνία με το διευθύνον όργανό της που έχει συσταθεί με σκοπό την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος των θαλάσσιων περιοχών για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 4, όπως φέρ' ειπείν η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Βαλτικής, η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του βορειοανατολικού Ατλαντικού και η σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παρακτινίων περιοχών της Μεσογείου.

Άρθρο 4

Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές

1. Τα κράτη μέλη, κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εκ της παρούσας οδηγίας, λαμβάνουν δεόντως υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους αποτελούν συστατικό στοιχείο των κάτωθι θαλάσσιων περιοχών:

α) της Βαλτικής Θάλασσας·

β) του Βορειοανατολικού Ατλαντικού Ωκεανού·

γ) της Μεσογείου Θάλασσας·

δ) της Μαύρης θάλασσας.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής σύμφωνα με το άρθρο 4, με βάση τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής του παραρτήματος Ι. Για να επιτευχθεί ο στόχος της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης εφαρμόζεται μια ευέλικτη διαχείριση με βάση την προσέγγιση ανά οικοσύστημα.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται, για να λάβουν υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας συγκεκριμένης περιοχής, να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία αναφερόμενα σε υποδιαίρεσεις αναλόγου επιπέδου των θαλάσσιων υδάτων της παραγράφου 1, εφόσον η οριοθέτηση ανάλογων υποδιαίρεσεων συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριοχές:

α) στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό:

- i) στην ευρύτερη Βόρεια Θάλασσα, συμπεριλαμβανομένου του Kattegat και του διαύλου της Μάγχης,
- ii) στην Κελτική Θάλασσα,
- iii) στον Βισκαϊκό Κόλπο και στις βηρικές ακτές,
- iv) στον Ατλαντικό, στη Μακαρονησιακή βιογεωγραφική περιοχή, που ορίζεται από τα θαλάσσια ύδατα που περιβάλλουν τις Αζόρες Νήσους και τη Μαδέρα καθώς και τις Κανάριες Νήσους.

β) στη Μεσόγειο Θάλασσα:

- i) στη Δυτική Μεσόγειο,
- ii) στην Αδριατική,
- iii) στο Ιόνιο Πέλαγος και στην Κεντρική Μεσόγειο,
- iv) στο Αιγαίο Πέλαγος - Ανατολική Μεσόγειο.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε υποδιαίρεση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 26 παράγραφος 1 αλλά, μπορούν να επανεξετάζουν τις υποδιαίρεσεις αυτές μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i).

Άρθρο 5

Θαλάσσιες στρατηγικές

1. Κάθε κράτος μέλος, όσον αφορά κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αναπτύσσει μια θαλάσσια στρατηγική των υδάτων του σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που εκτίθεται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2.

2. Τα κράτη μέλη που μοιράζονται μια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι, εντός κάθε θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής, πραγματοποιείται συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των διαφόρων στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), με στόχο τη συνεκτικότητά τους σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, σύμφωνα με το ακόλουθο σχέδιο

δράσης επί του οποίου τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιδιώκουν να επιτύχουν μια κοινή προσέγγιση:

α) Προετοιμασία:

- i) αρχική αξιολόγηση, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012, της περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 8,
- ii) καθορισμός, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012, της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1,
- iii) θέσπιση, έως τις 15 Ιουλίου 2012, σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1,
- iv) θέσπιση και εφαρμογή, έως τις 15 Ιουλίου 2014, εκτός αν η αντιστοιχη κοινοτική νομοθεσία ορίζει άλλως, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1.

β) Προγράμματα μέτρων:

- i) κατάρτιση, το αργότερο έως το 2015, προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 1, 2 και 3,
- ii) έναρξη λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στο σημείο i) το αργότερο έως το 2016 σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 10.

3. Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν σύνορα εντός της ίδιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, όπου η κατάσταση της θάλασσας είναι κρίσιμη σε βαθμό ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, θα πρέπει να εκπονήσουν ένα σχέδιο δράσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, το οποίο περιλαμβάνει την επίτευξη της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων καθώς και, ενδεχομένως, αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα, με την προϋπόθεση ότι αυτά δεν θα αποτρέπουν την επίτευξη ή τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάποια άλλη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Στις περιπτώσεις αυτές:

- α) τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά τους και ενεργούν αναλόγως·
- β) η Επιτροπή καλείται να εξετάσει το ενδεχόμενο να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στις ενισχυμένες προσπάθειές τους να βελτιώσουν το θαλάσσιο περιβάλλον εντάσσοντας την εν λόγω περιοχή σε ένα πιλοτικό σχέδιο.

Άρθρο 6

Περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, αξιοποιούν τις καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποίων οι προβλεπόμενες από τις περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες, στις οποίες υπάγεται η συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Με σκοπό τη θέσπιση και εφαρμογή στρατηγικών για τη θάλασσα, τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα διεθνή πλαίσια, όπως τους μηχανισμούς και τις δομές των περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια εντός εκάστης θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής για να συντονίζουν τις ενέργειές των με τρίτες χώρες που διαθέτουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.

Στο εν λόγω πλαίσιο, τα κράτη μέλη βασίζονται κατά το δυνατόν σε προγράμματα και δραστηριότητες που υφίστανται στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες.

Ο συντονισμός και η συνεργασία επεκτείνονται ενδεχομένως σε όλα τα κράτη μέλη στην υδρολογική λεκάνη μιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής, περιλαμβανομένων των περικλειστων χωρών, ούτως ώστε τα κράτη μέλη εντός της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιώντας καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία ή στην οδηγία 2000/60/ΕΚ.

Άρθρο 7

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη, έως τις 15 Ιουλίου 2010, ορίζουν για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή την αρμόδια ή τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σε ό,τι αφορά τα θαλάσσια ύδατά τους.

Έως τις 15 Ιανουαρίου 2011, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών που έχουν ορίσει καθώς και τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα II.

Παράλληλα, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κατάλογο των αρμόδιων αρχών τους όσον αφορά τους διεθνείς φορείς εκείνους στους οποίους συμμετέχουν, που έχουν σχέση με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη εντός της υδρολογικής λεκάνης κάθε θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής ορίζουν επίσης αρμόδια αρχή ή αρχές για τη συνεργασία και το συντονισμό όπως αναφέρεται στο άρθρο 6.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχουν διαβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1 εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η μεταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Άρθρο 8

Αξιολόγηση

1. Τα κράτη μέλη διενεργούν αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων τους, για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή τους, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, και η οποία μεταξύ άλλων καλύπτει τα ακόλουθα:

α) ανάλυση των βασικών γνωρισμάτων και χαρακτηριστικών και της περιβαλλοντικής κατάστασης στα εν λόγω ύδατα με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του πίνακα 1 του παραρτήματος III, η οποία καλύπτει τα είδη των οικολογικών ενδιατημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία·

β) ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στην περιβαλλοντική κατάσταση των ως άνω υδάτων η οποία:

i) βασίζεται στους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του πίνακα 2 του παραρτήματος III, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις,

ii) καλύπτει τις κύριες αθροιστικές και συνεργειακές επιδράσεις, και

iii) λαμβάνει υπόψη τις σχετικές αξιολογήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν βάσει της υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας·

γ) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις της παραγράφου 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και χωρικά ύδατα τα οποία καλύπτονται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Λαμβάνουν επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούν ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι διενεργούμενες από κοινού στο πλαίσιο των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

3. Κατά την προετοιμασία των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, μέσω του συντονισμού που καθορίζεται βάσει των άρθρων 5 και 6, ώστε να εξασφαλίσουν ότι:

α) οι μέθοδοι αξιολόγησης είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή·

β) οι διαμεθοριακές επιπτώσεις και τα διαμεθοριακά χαρακτηριστικά λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 9

Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Συναρτήσει της αρχικής αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, σε κάθε σχετική θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αποφασίζουν, για τα θαλάσσια ύδατα, μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των παραμέτρων ποιοτικής περιγραφής που αναφέρονται στο παράρτημα I.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που αναφέρονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος III και ιδίως τις κατηγορίες οικολογικών ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία και φυσικοχημικά χαρακτηριστικά, και την υδρομορφολογία

Τα κράτη μέλη συνεκτιμούν επίσης τις πιέσεις που ασκούν και τις επιπτώσεις που επιφέρουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες σε κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, έχοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους που περιέχονται στον πίνακα 2 του παραρτήματος III.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τη διενεργηθείσα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 αξιολόγηση, καθώς και τα όσα αποφασίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός τριών μηνών μετά την ολοκλήρωση των τελευταίων.

3. Τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη και τα οποία προορίζονται να τροποποιήσουν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωση αυτής, καθορίζονται, βάσει των παραρτημάτων I και III, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 3, έως τις 15 Ιουλίου 2010 ώστε να εξασφαλίζεται συνέπεια και να καθίσταται δυνατή η σύγκριση μεταξύ θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών όσον αφορά την έκταση στην οποία έχει επιτευχθεί καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Προτού προτείνει τα εν λόγω κριτήρια και πρότυπα η Επιτροπή ζητά τη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών συμβάσεων για τις θάλασσες.

Άρθρο 10

Θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων

1. Βάσει της αρχικής αξιολόγησης κατ' άρθρο 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη θεσπίζουν, για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατά τους για τον προσανατολισμό της προόδου προς μια καλή κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους πιέσεων και επιπτώσεων, του πίνακα 2 του παραρτήματος III, και χαρακτηριστικών, του παραρτήματος IV.

Κατά την εκπόνηση των εν λόγω στόχων και δεικτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων όσον αφορά τα εν λόγω ύδατα, μεριμνώντας ώστε οι στόχοι να συμβαδίζουν προς αλλήλους, καθώς και ότι λαμβάνονται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους περιβαλλοντικούς τους στόχους εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 11

Προγράμματα παρακολούθησης

1. Βάσει της αρχικής αξιολόγησης δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διαμορφώνουν και υλοποιούν συντονισμένα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων τους με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που περιέχονται στο παράρτημα III και τον κατάλογο του παραρτήματος V και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

Τα προγράμματα παρακολούθησης πρέπει να είναι μεταξύ τους συμβατά εντός των θαλάσσιων περιφερειών ή υποπεριφερειών και να βασίζονται στις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης που ορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία, περιλαμβανομένων των οδηγιών για τους οικοτόπους και για τα άγρια πτηνά, ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, και συμβαδίζουν με αυτές.

2. Τα κράτη μέλη που μοιράζονται μια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή καταρτίζουν προγράμματα παρακολούθησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, μεριμνούν δε, για λόγους συνεκτικότητας και συντονισμού, ώστε να εξασφαλισθεί ότι:

α) οι μέθοδοι παρακολούθησης είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των συμπερασμάτων της παρακολούθησης·

β) λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα σχετικά διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν τα προγράμματα παρακολούθησης στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

4. Οι προδιαγραφές και οι τυποποιημένες μέθοδοι παρακολούθησης και αξιολόγησης, που λαμβάνουν υπόψη τις υφιστάμενες δεσμεύσεις, εξασφαλίζουν τη συγκρισιμότητα μεταξύ των αποτελεσμάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης, και προορίζονται για την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωση αυτής, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 3.

Άρθρο 12

Γνωστοποιήσεις και αξιολόγηση από την Επιτροπή

Βάσει των γνωστοποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2, το άρθρο 10 παράγραφος 2 και το άρθρο 11 παράγραφος 3 για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο, για κάθε κράτος μέλος, τα κοινοποιηθέντα στοιχεία συνιστούν το κατάλληλο πλαίσιο προς εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας και δύναται να καλεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη να παράσχουν τις τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες και απαραίτητες.

Κατά την εκπόνηση των αξιολογήσεων αυτών, η Επιτροπή εξετάζει τη συνοχή των πλαισίων εντός των επιμέρους θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών και ανά την Κοινότητα.

Εντός έξι μηνών από την παραλαβή όλων αυτών των γνωστοποιήσεων, η Επιτροπή πληροφορεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη εάν, κατά τη γνώμη της, τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν είναι συμβατά με την παρούσα οδηγία και προσφέρει κατευθύνσεις για τροποποιήσεις που ενδεχομένως κρίνει αναγκαίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 13

Προγράμματα μέτρων

1. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν, για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατά τους η καλή περιβαλλοντική κατάσταση όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1.

Τα μέτρα εκπονούνται βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που τίθενται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο παράρτημα VI.

2. Τα κράτη μέλη ενσωματώνουν τα μέτρα που εκπονούνται δυνάμει της παραγράφου 1 σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από την οδηγία 2000/60/ΕΚ, την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, την οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης⁽²⁾, και τη μελλοντική νομοθεσία για τα πρότυπα ποιότητας για το περιβάλλον στον τομέα της πολιτικής για τα ύδατα, ή από διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη αποδίδουν τη δέουσα σημασία

(¹) ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

(²) ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 37.

στην αιεφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων. Για να βοηθήσουν τις αρμόδιες αρχές του άρθρου 7 να επιτύχουν τους στόχους τους κατά τρόπο ολοκληρωμένο, τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν ή να θεσπίζουν διοικητικά πλαίσια ώστε να επωφελούνται από την αλληλεπίδραση αυτήν.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα να είναι οικονομικά αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, ενώ παράλληλα διενεργούν αξιολογήσεις των επιπτώσεων καθώς και αναλύσεις κόστους-ωφέλειας, πριν από την εισαγωγή οιοσδήποτε νέου μέτρου.

4. Τα προγράμματα μέτρων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι ειδικές ζώνες διατήρησης δυνάμει της οδηγίας περί φυσικών οικοτόπων οι ειδικές ζώνες προστασίας δυνάμει της οδηγίας περί αγρίων πτηνών, καθώς και προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως έχει συμφωνηθεί από την Κοινότητα ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.

5. Όταν τα κράτη μέλη θεωρούν ότι η διαχείριση μιας ανθρωπίνης δραστηριότητας σε κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στις περιοχές στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 4, απευθύνονται, μεμονωμένα ή από κοινού, στην αρμόδια αρχή ή διεθνή οργανισμό, με στόχο την εξέταση και ενδεχόμενη λήψη μέτρων που ίσως είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή, όπου αυτό χρειάζεται, να αποκατασταθούν.

6. Το αργότερο έως το 2013, τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν, για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, πληροφορίες σχετικά με τους τόπους που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5.

7. Τα κράτη μέλη αναφέρουν, στα προγράμματα μέτρων τους, πώς εφαρμόζονται τα μέτρα και πώς αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1.

8. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τις συνέπειες των μέτρων που προγραμματίζουν για τις περιοχές που βρίσκονται εκτός των θαλάσσιων υδάτων τους, ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος πρόκλησης βλαβών και, αν είναι δυνατό, να υπάρξουν θετικές συνέπειες για τις περιοχές αυτές.

9. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή καθώς και οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος σχετικά με τα προγράμματα μέτρων, εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

10. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 16, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα προγράμματα αρχίζουν να λειτουργούν εντός ενός έτους από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 14

Εξαιρέσεις

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηρίζει σημεία των θαλάσσιων υδάτων του όπου, λόγω οποιουδήποτε από τους λόγους που απαριθμούνται στα στοιχεία α) ως δ), είναι αδύνατο να επιτευχθούν σε όλες τους τις πτυχές οι περιβαλλοντικοί στόχοι ή η καλή περιβαλλοντική κατάσταση με μέτρα τα οποία λαμβάνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος, ή δεν μπορούν να επιτευχθούν εντός του σχετικού χρονοδιαγράμματος, εξαιτίας λόγων που αναφέρονται στο στοιχείο ε):

- α) ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο·
- β) φυσικές αιτίες·
- γ) ανωτέρα βία·
- δ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που είναι σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, μεταξύ των οποίων και τυχόν διασυνοριακές επιπτώσεις·
- ε) φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλάσσιων υδάτων.

Το οικείο κράτος μέλος οριοθετεί σαφώς τα εν λόγω σημεία στο πρόγραμμα μέτρων του και παρέχει στην Επιτροπή την αιτιολόγηση της άποψής του. Κατά την οριοθέτηση, το κράτος μέλος εξετάζει τις συνέπειες για τα κράτη μέλη στη σχετική περιοχή ή υποπεριοχή.

Ωστόσο, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα ad hoc μέτρα για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που θίγονται από αίτια προσδιοριζόμενα στα στοιχεία β), γ) ή δ) και για το μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

2. Στην περίπτωση που καλύπτει το στοιχείο δ) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μερμούν ώστε οι τροποποιήσεις ή μεταβολές να μην αποκλείουν οριστικά ή θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

3. Τα ad hoc μέτρα που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στα προγράμματα μέτρων.

4. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν και εφαρμόζουν όλα τα στοιχεία των στρατηγικών για τη θάλασσα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, αλλά δεν υποχρεούνται, παρά μόνο για να γίνει σεβαστή η αρχική αξιολόγηση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 8, να λαμβάνουν ειδικά μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή όταν το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τους κινδύνους, εφόσον όμως δεν πρόκειται να υπάρξει περαιτέρω χειροτέρευση.

Όταν ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνει μέτρα για οποιονδήποτε από τους ανωτέρω λόγους, παρέχει στην Επιτροπή την αιτιολόγηση της απόφασής του, ενώ φροντίζει ώστε να μη γίνει οριστικά αδύνατη η επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Άρθρο 15

Συστάσεις για κοινοτική δράση

1. Όταν ένα κράτος μέλος εντοπίζει θέμα το οποίο έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων του και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων, ή το οποίο συνδέεται με άλλη κοινοτική ή διεθνή συμφωνία, ενημερώνει την Επιτροπή και δικαιολογεί την άποψή του.

Η Επιτροπή απαντά εντός εξαμήνου.

2. Αν απαιτείται δράση από τα κοινοτικά όργανα, τα κράτη μέλη προβαίνουν στις κατάλληλες συστάσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για μέτρα σχετικά με τα θέματα της παραγράφου 1. Εάν η σχετική κοινοτική νομοθεσία δεν προβλέπει διαφορετικά, η Επιτροπή ανταποκρίνεται σε οιαδήποτε τέτοια σύσταση εντός εξαμήνου, και, ανάλογα με την περίπτωση, λαμβάνει υπόψη τις συστάσεις αυτές σε σχετικές προτάσεις που υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 16

Γνωστοποιήσεις και αξιολόγηση από την Επιτροπή

Βάσει των γνωστοποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 9, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο, στην περίπτωση κάθε κράτους μέλους, τα γνωστοποιηθέντα προγράμματα συνιστούν το κατάλληλο πλαίσιο προς εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας και δύναται να καλεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη να παράσχουν τις τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι διαθέσιμες και απαραίτητες.

Κατά την εκπόνηση των αξιολογήσεων αυτών, η Επιτροπή εξετάζει τη συνοχή μεταξύ των προγραμμάτων μέτρων εντός των επιμέρους θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών και ανά την Κοινότητα.

Εντός έξι μηνών από την παραλαβή όλων αυτών των γνωστοποιήσεων, η Επιτροπή πληροφορεί τα αντίστοιχα κράτη μέλη εάν, κατά τη γνώμη της, τα προγράμματα μέτρων που κοινοποιήθηκαν είναι συμβατά με την παρούσα οδηγία και προσφέρει κατευθύνσεις για τροποποιήσεις που ενδεχομένως κρίνει αναγκαίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 17

Επικαιροποίηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη επανεξετάζουν με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5, τα ακόλουθα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών τους κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 παράγραφος 1 αντίστοιχα·

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 1·

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1·

δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

3. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις ύστερα από επανεξέταση βάσει της παραγράφου 2, διαβιβάζονται στην Επιτροπή, στις περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εντός τριών μηνών από τη δημοσίευσή τους σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2.

4. Τα άρθρα 12 και 16 εφαρμόζονται κατ' αναλογία εναντίον του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 18

Ενδιάμεσες εκθέσεις

Τα κράτη μέλη, εντός τριών ετών από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2, υποβάλλουν στην Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την επιτελεσθείσα πρόοδο στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 19

Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Σύμφωνα με σχετική ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές ευκαιρίες συμμετοχής στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και καλούν να συμμετάσχουν, όπου είναι δυνατό, υφιστάμενους οργανισμούς ή φορείς διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα, επιστημονικών συμβουλευτικών φορέων και περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων.

2. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν και διαθέτουν στο κοινό προς σχολιασμό τα συνοπτικά στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως προβλέπονται αντίστοιχως στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και στο άρθρο 9 παράγραφος 1·

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1·

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1·

δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

3. Όσον αφορά την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, εφαρμόζεται η οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες⁽¹⁾.

Σύμφωνα με την οδηγία 2007/2/ΕΚ, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, για την εκτέλεση των καθηκόντων της σε σχέση με την παρούσα οδηγία και ιδίως για την επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Κοινότητα, στη βάση του άρθρου 20 παράγραφος 3 στοιχείο β), πρόσβαση και χρήση δικαιωμάτων όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, και από τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11.

Το αργότερο έξι μήνες μετά τη διάθεση των στοιχείων και των πληροφοριών που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8, και από τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11, οι πληροφορίες και τα στοιχεία αυτά διαβιβάζονται και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, για να τον βοηθήσουν στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

Άρθρο 20

Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει μια πρώτη έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός δύο ετών από την παραλαβή όλων των προγραμμάτων μέτρων και οπωσδήποτε έως το 2019.

Η Επιτροπή δημοσιεύει εν συνεχεία ανάλογες εκθέσεις ανά έξι έτη και τις υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Το αργότερο στις 15 Ιουλίου 2012 η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση η οποία αξιολογεί τη συμβολή της παρούσας οδηγίας στην εκπλήρωση υφιστάμενων υποχρεώσεων, δεσμεύσεων και πρωτοβουλιών των κρατών μελών ή της Κοινότητας στο κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα.

Η εν λόγω έκθεση υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

3. Οι εκθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) επισκόπηση της προόδου που έχει συντελεστεί όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
- β) επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Κοινότητα, που εκτελείται σε συντονισμό με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τους συναφείς περιφερειακούς οργανισμούς και συμβάσεις με αντικείμενο τη θάλασσα και την αλιεία·
- γ) επισκόπηση των θαλάσσιων στρατηγικών, και προτάσεις για τη βελτίωσή τους·
- δ) σύνοψη των πληροφοριών που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 12 και 16, καθώς και των αξιολογήσεων της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 16, σε συσχέτισμό με τις πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 15·
- ε) σύνοψη της ανταπόκρισης σε κάθε έκθεση που υποβάλλει στην Επιτροπή ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 18·
- στ) σύνοψη των απαντήσεων στα σχόλια που διατυπώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις προηγούμενες θαλάσσιες στρατηγικές·
- ζ) σύνοψη της συμβολής άλλων σχετικών κοινοτικών πολιτικών στην επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 21

Έκθεση προόδου σχετικά με τις προστατευόμενες περιοχές

Στη βάση των πληροφοριών που έχουν προσφέρει τα κράτη μέλη έως το έτος 2013, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση, το αργότερο το 2014, σχετικά με την πρόοδο στη θέσπιση προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες υποχρεώσεις δυνάμει της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας και τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών.

Η εν λόγω έκθεση υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 22

Κοινοτική χρηματοδότηση

1. Δεδομένου του πρωταρχικού χαρακτήρα που έχει η θέσπιση στρατηγικής για τη θάλασσα, η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας υποστηρίζεται από τα υπάρχοντα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες και προϋποθέσεις.

2. Τα προγράμματα που εκπονούν τα κράτη μέλη συγχρηματοδοτούνται από την ΕΕ σύμφωνα με τα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα.

Άρθρο 23

Επανεξέταση της παρούσας οδηγίας

Η Επιτροπή επανεξετάζει την παρούσα οδηγία έως τις 15 Ιουλίου 2023 και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, προτείνει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Τεχνικές προσαρμογές

1. Τα παραρτήματα III, IV και V δύνανται να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 3, λαμβάνοντας υπόψη τις περιόδους που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για την επανεξέταση και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών.

2. Σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 25 παράγραφος 2,

- α) μπορεί να θεσπισθούν μεθοδολογικά πρότυπα για την εφαρμογή των παραρτημάτων I, III, IV και V·
- β) μπορεί να θεσπισθούν τεχνικά υποδείγματα (δελτία) για τη διαβίβαση και την επεξεργασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών και χαρτογραφικών στοιχείων.

Άρθρο 25

Κανονιστική επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK ανέρχεται σε τρεις μήνες.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 ως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 26

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 15 Ιουλίου 2010. Κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η αναφορά αυτή.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των κυρίων διατάξεων της εθνικής τους νομοθεσίας που θεσπίζουν στον τομέα της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν θαλάσσια ύδατα θέτουν σε ισχύ μόνον τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του άρθρου 6 και του άρθρου 7.

Αν οι διατάξεις αυτές είναι ήδη εν ισχύι στην εθνική νομοθεσία, τα οικεία κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενό τους.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 28

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 17 Ιουνίου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. LENARČIČ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

(Άρθρο 3 σημείο 5, άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 3 και άρθρο 24)

1. Η βιοποικιλότητα διατηρείται. Η ποιότητα και η συχνότητα των ενδιαιτημάτων και η κατανομή και αφθονία των ειδών είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες.
2. Η εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών από τις ανθρώπινες δραστηριότητες είναι σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς τα οικοσυστήματα.
3. Οι πληθυσμοί όλων των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων, των μαλακίων και των οστρακοδέρμων βρίσκονται σε ασφαλή όρια από βιολογική άποψη, παρουσιάζοντας μια κατανομή του πληθυσμού ανά ηλικία και ανά μέγεθος που δείχνει την καλή κατάσταση του αποθέματος.
4. Όλα τα στοιχεία των δικτύων θαλάσσιας τροφής, στο βαθμό που είναι γνωστά, υπάρχουν σε συνθήκες φυσιολογικής αφθονίας και ποικιλίας και σε επίπεδα ικανά να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη αφθονία των ειδών και τη διατήρηση της πλήρους αναπαραγωγικής ικανότητάς τους.
5. Ελαχιστοποιείται ο ανθρωπογενής ευτροφισμός και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του, όπως απώλειες στη βιοποικιλότητα, υποβάθμιση του οικοσυστήματος, εξάπλωση επιβλαβών φυκών και έλλειψη οξυγόνου στο βυθό των θαλάσσιων.
6. Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού είναι τέτοια ώστε να διασφαλίζονται η δομή και οι λειτουργίες των οικοσυστημάτων ενώ, ιδίως, τα βενθικά οικοσυστήματα δεν επηρεάζονται αρνητικά.
7. Η μόνιμη αλλοίωση των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα.
8. Οι συγκεντρώσεις των ρυπογόνων ουσιών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν αποτελέσματα ρύπανσης.
9. Οι ρυπογόνες ουσίες σε ψάρια και άλλα θαλασσινά για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την κοινοτική νομοθεσία ή άλλα αντίστοιχα πρότυπα.
10. Οι ιδιότητες και ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν προκαλούν βλάβη στο παραθαλάσσιο και θαλάσσιο περιβάλλον.
11. Η εισαγωγή ενέργειας, καθώς και υποθαλάσσιου θορύβου βρίσκονται σε επίπεδα που δεν επηρεάζουν δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε μία θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά το άρθρο 9 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη εξετάζουν καθένα από τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα προκειμένου να προσδιορίσουν τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιήσουν για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Επιτροπή στο πλαίσιο της γνωστοποίησης κατ' άρθρο 9 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Αρμόδιες αρχές

(Άρθρο 7 παράγραφος 1)

1. Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής ή αρχών – Επίσημη ονομασία και διεύθυνση της προσδιορισθείσας αρμόδιας αρχής ή αρχών.
  2. Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής ή αρχών – Σύντομη περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής ή αρχών.
  3. Ευθύνες – Σύντομη περιγραφή των νομικών και διοικητικών ευθυνών της αρμόδιας αρχής ή αρχών και του ρόλου τους για τα συγκεκριμένα θαλάσσια ύδατα.
  4. Ιδιότητα του μέλους – Όταν η αρμόδια αρχή ή αρχές ενεργούν ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος αυτών, καθώς και περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός.
  5. Περιφερειακός ή υπό-περιφερειακός συντονισμός – Απαιτείται σύνοψη των μηχανισμών που έχουν δημιουργηθεί για να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών των οποίων τα θαλάσσια ύδατα εμπίπτουν στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Χαρακτηριστικά, πιέσεις και επιπτώσεις

(Άρθρο 8 παράγραφος 1, άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 3, άρθρο 10 παράγραφος 1, άρθρο 11 παράγραφος 1 και άρθρο 24)

Πίνακας 1

Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none"> — Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού, — Ετήσιες και εποχιακές θερμοκρασίες και παγοκάλυψη, ταχύτητα ρευμάτων, άνοδος υδάτων, έκθεση στα κύματα, μεικτικά χαρακτηριστικά, θολότητα, χρόνος παραμονής, — Κατανομή της αλατότητας στο χώρο και το χρόνο, — Κατανομή στο χώρο και το χρόνο των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου, — Τιμές των pH και pCO₂ ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών.
Τύποι ενδιαιτημάτων	<ul style="list-style-type: none"> — Ο (οι) δεσπόζων(-οντες) τύπος(-οι) ενδιαιτημάτων βυθού και στηλών ύδατος, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων (βάθος, θερμοκρασίες των υδάτων, ρεύματα και άλλες κινήσεις των υδάτων, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υποστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού), — Προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδιαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας (οδηγίες για τα ενδιαιτήματα και τα πτηνά) ή διεθνείς συμβάσεις, ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα, — Ενδιαιτήματα σε περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους, απαιτούν ιδιαίτερη αναφορά· μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας.
Βιολογικά χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none"> — Περιγραφή των βιολογικών κοινοτήτων που συνδέονται με τα δεσπόζοντα ενδιαιτήματα βυθού και στηλών ύδατος. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινότητες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και της εποχιακής και γεωγραφικής διακύμανσης, — Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχιακής διακύμανσης, — Στοιχεία σχετικά με τη δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής από πλευράς ηλικίας/μεγέθους των πληθυσμών, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών που απαντούν στη θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών θαλάσσιων ειδών όλων των πτηνών που απαντούν στη θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και του καθεστώτος των άλλων ειδών που απαντούν στη θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή, τα οποία υπόκεινται σε κοινοτική νομοθεσία ή σε διεθνείς συμφωνίες, — Κατάλογο της χρονικής συχνότητας, της αφθονίας και κατανομής των μη αυτόχθονων εξωτικών ειδών, ή ενδεχομένως των γενετικών αποκλινοσών μορφών αυτοχθόνων ειδών που απαντούν στη θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή.
Άλλα χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none"> — Περιγραφή της κατάστασης των χημικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προξενούν ανησυχία, της ρύπανσης των ιζημάτων, των θερμών σημείων, των σχετικών με την υγεία ζητημάτων και της μόλυνσης των ζώντων οργανισμών (και ειδικότερα των ζώντων οργανισμών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση), — Περιγραφή κάθε άλλου γνωρίσματος και τυπικού ή ειδοποιού χαρακτηριστικού της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.

Πίνακας 2
Πιέσεις και επιπτώσεις

Φυσικές απώλειες	<ul style="list-style-type: none"> — Κάλυψη (π.χ. με την κατασκευή ανθρωπογενών δομών, την απομάκρυνση της λάσπης από βυθοκορήσεις), — Σφράγιση (που οφείλεται λόγω χάριν σε μόνιμες κατασκευές).
Φυσικές ζημιές	<ul style="list-style-type: none"> — Μεταβολές της προσάμμοσης (π.χ. απορροή, βυθοκόρηση, απορρίψεις/απομάκρυνση λάσπης από βυθοκορήσεις), — Διάβρωση (π.χ. επίπτωση στο βυθό από εμπορική αλιεία, ναυσιπλοία, αγκυροβόληση), — Επιλεκτική εξαγωγή (π.χ. εξερεύνηση και εκμετάλλευση έμψυχων και άψυχων πόρων στον πυθμένα και το υπέδαφος).
Άλλες φυσικές οχλήσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Υποβρύχιες ηχητικές οχλήσεις (π.χ. από ναυτιλία, υπόγειο ακουστικό εξοπλισμό), — Θαλάσσια ρύπανση από απορρίμματα.
Αλληλεπίδραση με υδρολογικές διαδικασίες	<ul style="list-style-type: none"> — Σημαντικές μεταβολές της θερμικής κατάστασης (π.χ. απορροές από σταθμούς παραγωγής ενέργειας), — Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ. από κατασκευές που εμποδίζουν τις κινήσεις των υδάτων, υδροληψία).
Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. ουσίες προτεραιότητας της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως φυτοφάρμακα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, π.χ. λόγω διαρροών από πηγές διάχυσης, ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων και βιολογικά δραστικές ουσίες), — Εισαγωγή μη συνθετικών ουσιών και ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες π.χ. λόγω ρύπανσης από πλοία και πετρέλαιο, αέριο και μεταλλευτική έρευνα και εκμετάλλευση, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων, εισροών ποταμίων υδάτων), — Εισαγωγή ραδιενεργών νουκλεϊδίων.
Συστηματική ή/και σκόπιμη ελευθέρωση ουσιών	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή άλλων ουσιών, στερεών, υγρών ή αερίων, σε θαλάσσια ύδατα, λόγω συστηματικής ή/και σκόπιμης ελευθέρωσης στο θαλάσσιο περιβάλλον, όπως επιτρέπουν, η κοινοτική νομοθεσία ή/και οι διεθνείς συμβάσεις.
Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη	<ul style="list-style-type: none"> — Εναποθέσεις λιπασμάτων και άλλων ουσιών πλούσιων σε άζωτο και φωσφόρο (π.χ. από εστίες ρύπανσης και πηγές διάχυσης όπως η γεωργία, οι υδροκαλλιέργειες, ατμοσφαιρικές εναποθέσεις), — Εισαγωγή οργανικής ύλης (π.χ. υπόνομοι, υδατοκαλλιέργειες, εισροές ποταμίων υδάτων).
Βιολογικές οχλήσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή παθογόνων μικροβιακών οργανισμών, — Εισαγωγή μη αυτοχθόνων ειδών και μετατοπίσεις, — Επιλεκτική εξαγωγή βιολογικών ειδών, συμπεριλαμβανομένης συμπτωματικής παράπλευρης αλίευσης (π.χ. μέσω εμπορικής και ψυχαγωγικής αλιείας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ενδεικτικός κατάλογος χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων

(Άρθρο 10 παράγραφος 1 και άρθρο 24)

1. Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία κρατών μελών σε θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή.
2. Ανάγκη καθορισμού α) στόχων για τον καθορισμό των επιθυμητών όρων βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· β) μετρήσιμοι στόχοι και συναφείς δείκτες που επιτρέπουν την παρακολούθηση και αξιολόγηση και γ) επιχειρησιακοί στόχοι που αναφέρονται σε συγκεκριμένα μέτρα εφαρμογής που διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
3. Καθορισμός της οικολογικής κατάστασης που πρέπει να επιδιωχθεί ή να διατηρηθεί και αποσαφήνιση αυτής της οικολογικής κατάστασης υπό το πρίσμα μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα κράτους μέλους σε θαλάσσια περιοχή/υποπεριοχή.
4. Συνοχή της δέσμης στόχων· μη αντιφατικότητα των στόχων.
5. Καθορισμός των πόρων που είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των στόχων.
6. Διατύπωση των στόχων, και πιθανών ενδιάμεσων στόχων, στο πλαίσιο χρονοδιαγράμματος για την επίτευξή τους.
7. Καθορισμός των δεικτών που προβλέπονται για την παρακολούθηση της προόδου και τον προσανατολισμό των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
8. Κατά περίπτωση, καθορισμός σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς — στόχοι και όρια).
9. Επαρκής συνεκτίμηση, όταν τίθενται οι στόχοι, των κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων και ανησυχιών.
10. Εξέταση της δέσμης περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και σημείων αναφοράς —ορίων και στόχων— που καθορίζονται σε συνάρτηση με το γενικό στόχο που αναφέρεται στο άρθρο 1, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε στη συμμόρφωση προς, τους εν λόγω στόχους, της κατάστασης των υδάτων υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών σε μια θαλάσσια περιοχή.
11. Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους στόχους στους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, αξιοποιώντας αυτές που ενδείκνυνται περισσότερο για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό την υλοποίηση του περιβαλλοντικού στόχου που τίθεται στο άρθρο 1.
12. Αφ' ης στιγμής συγκεντρωθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι και οι δείκτες, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού υπό το πρίσμα του στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 1, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα οδηγούσε το θαλάσσιο περιβάλλον σε μια κατάσταση αντίστοιχη προς αυτούς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Προγράμματα παρακολούθησης

(Άρθρο 11 παράγραφος 1 και άρθρο 24)

1. Ανάγκη παροχής πληροφοριών που επιτρέπουν την αξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης και την εκτίμηση της απόστασης που απομένει, καθώς και της επιτευχθείσας προόδου προς την κατεύθυνση της καλής οικολογικής κατάστασης, σύμφωνα με το παράρτημα III και με τα κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα που πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3.
2. Ανάγκη πληροφοριών οι οποίες επιτρέπουν τον προσδιορισμό των δεικτών που είναι κατάλληλοι για τους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 10.
3. Ανάγκη πληροφοριών για να αξιολογούνται οι επιπτώσεις των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 13.
4. Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που αποβλέπουν στον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως αποτέλεσμα αυτού, των τυχόν διαρθρωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για να επανέλθει η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όταν έχουν παρατηρηθεί διαφορές σε σχέση με το επιδιωκόμενο φάσμα καταστάσεων.
5. Ανάγκη παραγωγής πληροφοριών σχετικά με τους χημικούς ρύπους που απαντώνται σε είδη ευρισκόμενα στις ζώνες εμπορικής αλιείας και προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.
6. Ανάγκη πρόβλεψης δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν ότι τα διορθωτικά μέτρα όντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές, αλλά καμία παρενέργεια.
7. Ανάγκη συνδυασμού και συγκέντρωσης των πληροφοριών, με γνώμονα τις θαλάσσιες περιοχές ή υποπεριοχές σύμφωνα με το άρθρο 4.
8. Ανάγκη να διασφαλιστεί η συμβατότητα των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός και μεταξύ των θαλάσσιων περιοχών ή/και υποπεριοχών.
9. Ανάγκη επεξεργασίας τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε οι πληροφορίες να καταστούν συγκρίσιμες.
10. Ανάγκη να εξασφαλισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, με στόχο να προαχθεί η συνοχή των εν λόγω προγραμμάτων και να αποφευχθούν αλληλοεπικαλύψεις αξιοποιώντας τις κατευθυντήριες γραμμές περί παρακολούθησης που ταιριάζουν καλύτερα στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.
11. Ανάγκη να περιληφθεί, στην αρχική αξιολόγηση του άρθρου 8, μια αξιολόγηση των κυριότερων αλλαγών στους περιβαλλοντικούς όρους και, ενδεχομένως, τα νέα ή τα ανακλύπτοντα προβλήματα.
12. Στην αρχική αξιολόγηση κατ' άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας, χρειάζεται επεξεργασία των καταλλήλων στοιχείων που παρατίθενται στο παράρτημα III, συνεκτιμώντας και τη φυσική διακύμανσή τους, και αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα οικεία σημεία αναφοράς —όρια ή στόχους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Προγράμματα μέτρων

(Άρθρο 13 παράγραφος 1 και άρθρο 24)

1. Έλεγχοι δραστηριοτήτων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τα επιτρεπόμενα επίπεδα ανθρώπινης δραστηριότητας.
  2. Έλεγχοι επιπτώσεων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης μιας συνιστώσας του οικοσυστήματος.
  3. Ρύθμιση της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και το χρόνο στον οποίο επιτρέπεται κάποια δραστηριότητα.
  4. Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν το συντονισμένο χαρακτήρα της διαχείρισης.
  5. Μέτρα για τη βελτίωση της ανιχνευσιμότητας, όπου αυτό είναι εφικτό, της θαλάσσιας ρύπανσης.
  6. Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία, λόγω του οικονομικού ενδιαφέροντος που παρουσιάζουν, ωθούν τους χρήστες των θαλασσιών οικοσυστημάτων να ενεργούν κατά τρόπον ώστε να συμβάλλουν στην επίτευξη της επιδιωκόμενης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
  7. Μέσα άμβλυσης των επιπτώσεων και μέτρα αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που προσανατολίζουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την αποκατάσταση των πληγέντων στοιχείων των θαλασσιών οικοσυστημάτων.
  8. Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.
-